

LAŘIN DENÍK Z ANGEL OF DARKNESS

Díl první

1. den

Po tom The Last Revelation toho mám dost. Nestačí, že jsem unavená, rozcuchaná a nutně potřebuji něco k zakousnutí, tak osm tun čokolády. Lidi kolem mě chodí, jako kdybych měla lepru, tedy, velice obezřetně. Bojí se, že jim provedu něco zlého, kdyby se jen náznakem přiblížili tématu Egypt. Zkuste to pochopit. Vždyť jsem tak unavená, že bych neublížila mouše. Tak proč si to sakra myslí?

2. den

Když nad tím tak přemýšlím, asi to bude kvůli tomu, co jsem udělala té podomní prodavačce kosmetiky, co tu obcházela a řekla, že mám vysušenou pleť jako mumie.

3. den

Rozhodla jsem se, že si zpestřím život. Poprvé za mnoho let jedu na dovolenou. Teď si ještě vybrat místo, kam...poprosím Winstona, aby mi přinesl pár letáků s nabídkami cestovních kanceláří.

4. den

Winston má co uklízet. Patří mu to. Pochopíte, proč všechny cestovky nabízí zlevněné zájezdy do Káhiry?!

Jen ty útržky papírů zametej, dědoušku. Příště už si prohlédneš, co mi vlastně neseš.

5. den

šust šust šust

6. den

Všude už je zase čisto. Mohu se opět dát do vybírání.

Mhm...že by Paříž? Eiffelovku už jsem dlouho neviděla.

7. den

Jo, bude to Paříž. Už se těším. Musím se jít sbalit.

8. den

Při běhu se špatně píše, proto bych si jen ráda dovolila jednu poznámku.

Croftová, Croftová, ty jsi ale blbá.

10. den

Pfff. Tak jo, ve zkratce. Werner má zase nějaký problém. Zavolal mi, abych přišla. Řekla jsem, že ne. Řekl, abych přišla. Řekla jsem, že asi ne. Řekl, abych přišla. Řekla jsem, že možná. Řekl, abych přišla. Řekla jsem, že už jdu.

Když nad tím tak zpětně přemýšlím, asi jsem moc nepřemýšlela.

No, Werner mi povídal něco o Obscurových kresbách. Že je v rejži, protože je hledá pro nějakého psychopata. Než jsem mu stihla říct, že to má dobré, protože není v kaši (a v duchu jsem si slastně představovala, jak tone zadušen bramborou), vtiskl mi do ruky vizitku jakési Carvierové. Pak něco řachlo a já byla v limbu.

Když jsem se vzbudila, došlo mi, že asi bude večer, nejspíš po večeři. Werner byl celý zakydaný kečupem a asi se přejedl tak, že se svalil u okna a jen funěl. Mno, vlastně ani tak moc nefuněl. On byl totiž mrtvý.

Ten vrah je skutečně monstrem, jak mu tu říkají. Drahoušek Werner má co zašívát – celou břišní stěnu. Musím o tom zjistit víc (o Monstru, ne o zašívání. Dodnes nezvládám ani štipování ponožek).

Jo a detail. Policie si myslí, že to jsem já. Typický.

11. den

Taky mě mohlo napadnout, že se mi zdravotní plán se třemi hodinami zdravotních procházek a relaxace nepodaří naplnit.

Současné statistiky ohledně úspěšnosti výletu:

Pohodlné noci v hotelu: 1 (před vraždou Wernera – hodnocení: čtyři hvězdičky z pěti)

Nepohodlné noci jinde: 1 (odstavený vagón metra, hodnocení: dvě hrudky hnusu z pěti)

Suvenýry: čtyři chutné čokolády, ukradený náhrdelník, ukradený prsten, tři lahve vína, deska s nejslavnějšími hity BeeGees a klobouk, co jsem ukradla Bernardovi (pozn. – musím si pořídit batoh, nechtěl bys, deníčku, vědět, kam jsem si musela strčit ty lahve vína...no jo, no.

Do kapes.

Mrtvol: zatím 8 + 2 psi (dobré, ale zlepšit, hlavně psy, krysy, stráže a Pierra)

Objevených artefaktů nebo internetových kaváren: 0 (chabé)

Taky jsem našla dost nábojů v opuštěném bloku, což ukazuje, že tady bylo kdysi docela živo.

I ta Eura potěší. Jediné, co mi kazí radost, je, že ty náboje můžu po strážích maximálně tak plivat, jelikož zbraně tu nevedou. Když už jsme u těch strážů, mají zvláštní přízvuk, kterému nějak nerozumím. Musí to být nějaký dialekt francouzštiny lehce ovlivněný středoevropskou kulturou vyskytující se...ve středu Evropy, kdo by to jen řekl. Nebo jsou tu na dovolené a nenašli střelnici.

Je zjevné, že to nebude nejlepší z mých výletů. Ale na druhou stranu je konec období „Já, velký Werner von Croy, nejznámější archeolog...“. Dobře, je mi ho trochu líto, ale na druhou stranu mi zaprvé překážel v kariéře a zadruhé byl nepoučitelný. Kolikrát jsem mu říkala, že „Croy“ zní jako „Mlok“ a že to nedělá dobrou profesní reklamu? Ale ne.

12. den

Já sklerotik. Zapomněla jsem se Janice zeptat, kolik bere. Pár Eur navíc by se mi šiklo. Včera jsem se trošku namazala těmi třemi lahvemi vína a vše, co jsem našla, prosázela v kostele sv. Aicarda.

Na druhou stranu jsem ale, poté, co jsme se s jedním boxerem v trošku podnapitým stavu dohadovali, kdo z nás by byl lepší gorila, a já začala šplhat po sloupech a vydávat takové zvuky...no, prostě jsem u varhan našla další věc. Pak, když jsem po girlandě přeručkovala zpět a praskla balonek, jsem si konečně prohlédla, co to je. Krásný, krásný prstýnek. Je to můj miláček!

Ten prsten, kdyby něco, ne ten balonek.

Dostala jsem radu od Boucharda, kam mám jít. Počet mrtvol se zvýšil na 11 (velice dobře), jediné, co mi dělá starosti, že když mluvím s Bouchardem, má zvláštní tendenci sjíždět očima níž, takže mu pokaždé musím připomínat, že můj obličej je severněji. Prasák.

Vyrážím do Louvru. Mnoho zajímavých kontaktů, většina z nich IQ okolo 48 (Bouchard 50).
Není divu, že sem Werner tak dobře zapadl.